

[Gade]

Det mener jeg virkelig ikke vi er. Jeg savner to konkrete udtryk i miljøministerens indlæg. Det ene er ordet »omstilling«, og det andet er »holdningsændringer«. De to ord præger miljøministerens udtalelser om en bæredygtig udvikling alle andre steder, end når det gælder landbrug, åbenbart.

Omstilling: Ja, det er nødvendigt at omstille produktionen i landbruget til en bæredygtig udvikling.

Holdningsændringer: Ja, det er nødvendigt at ændre holdningen hos dem, der arbejder og producerer i landbrug, som i andre dele af erhvervslivet og i det hele taget hos mennesker, som forbruger. Men altså også i landbruget.

Jeg ved godt, at der står noget om information, og jeg kan så spørge miljøministeren, om hun lægger det samme i det, om det er det, der er meningen med det. Sådan lidt venligt. Men grundlæggende kommunikerer der på dette område helt anderledes end i alle andre miljøspørgsmål og i de taler, vi har hørt her, og det synes jeg er lidt trist at høre.

Ministeren siger noget om, at landbruget har brugt mange penge på miljøområdet. Nogle penge er der jo klart brugt fra landbrugets side, og det har været hårdt, især fordi landbruget har haft og stadig har en vanskelig finansieringssituation. Men vi skal vel her også kigge på samfundets investeringer, og det er jo ikke nyt, at vi siger fra denne talerstol, at pengene til formindskelse af kvælstofudslivningen kunne være brugt klart bedre ved at gå hårdere til landbruget. Det er påpeget af Kommunernes Landsforening, og alle her i salen ved jo, at sådan er det. Men det har man politisk ikke turdet.

Må jeg så kigge lidt på henvisningen til EF. Der er ingen tvivl om, at løsningen af disse problemer – skabelse af en bæredygtig udvikling – også har noget med det internationale at gøre, men det opleves, når man hører talen, som om man henviser til EF på den måde, at vi skal læne os lidt tilbage, og at vi nu skal passe på vi ikke kommer foran.

Jeg ved jo, at der foreligger forslag fra EF-Kommissionen om at formindske kunstgødningforbruget. Jeg skal derfor spørge begge ministre, om det er en klar dansk politik at støtte de tanker, som EF-Kommissionen fremfører, med midler, som kan være kvoter eller kunstgødningafgift. Jeg vil også gerne spørge

mine meddebattører i dag, om de er enige i, at det, EF-Kommissionen foreslår, kun kan gennemføres ved enten kvoter eller kunstgødningafgift. Er det også dansk regeringspolitik? Det håber jeg, men jeg vil godt have det klarlagt her i dag.

Når vi gerne vil have en handlingsplan, er det jo også, fordi en sådan handlingsplan også kunne være en inspiration over for EF. Det vil sige, at EF-vinklen i stedet for at være vinklet defensivt, sådan at vi nu skal passe på og vi ikke må gå enegang osv., bør være offensiv, sådan at vi siger: Jamen vi kan jo foreslå EF en handlingsplan, for i Danmark har vi lavet en handlingsplan for en bæredygtig udvikling. Men det er ikke det, der er vedtaget indtil nu.

Hvad betyder en bæredygtig udvikling? Ja, det betyder en omstilling til økologisk landbrug. I SF mener vi, at det er 1990'ernes projekt, at dansk landbrug bliver økologisk – hele det danske landbrug. Det kan vi ikke gøre på én gang; det kræver forskning, det kræver produktudvikling, det kræver opstilling af en omstillingsmålsætning.

Jeg vil godt sige til ministrene her og til de øvrige, der vil deltage i denne debat, at når den svenske konge – vi bruger alle de allierede, vi kan få – tør stå frem i medierne og sige, at uønskede stoffer og produkter skal væk, så burde ansvarlige politikere, også i Danmark, også om en sag, som vedrører mange milliarder kroner, altså landbruget, turde sige, at det er noget skidt, at vi bruger så mange sprøjtemidler; vi vil have dem væk og derefter lave en plan for fjernelse af sprøjtemidler. Det er dér, jeg synes, der er noget frygtelig svagt over de taler, vi har hørt i dag.

Det er for mig at se en angst for at sige noget på et punkt, som vedrører vores økonomi, et punkt, hvor vi har en regering, hvis sammensætning gør, at så mange landbrugsorganisationer har direkte adgang til regeringskontorerne, at man ikke tør gøre op på lige netop det punkt. Det håber jeg at vi kunne få lidt mere ud af i debatten.

Jeg bruger min indledning her til at provokere en smule, fordi jeg godt vil have nogle svar fra regeringspartierne på dette punkt. Hvor troværdige er vi i de andre lande, hvis vi for det erhverv, som er økonomisk vigtigst for os, ikke tør lave en handlingsplan? Hvordan skal miljøministeren vinde troværdighed, når hun i næste